

4552
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ε. ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

ΑΝΑΓΡΑΦΗ
ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ

1874-1898

معارف عمومیہ نظارت جلیہ سنک ۳۱۸ نومرولی و ۲۳ جزیران سنہ ۱۳۱۴
تاریخی رخصتنامہ سیلہ طبع اولمشر .
'Αδεία τοῦ αὐτοκρ. ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὑπ' ἀριθ. 318
καὶ ἡμερομ. 23 Ἰαζιουάν 1314.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.
1898.

ΤΥΠΟΙΣ "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ"

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ε. ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

ΑΝΑΓΡΑΦΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ

1874-1898

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1898.

ΤΥΠΟΙΣ «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ»

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Συμβολὴν τινα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους προτιθέμενος νὰ παράσχω, ἀνέλαβον τὴν ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ δημοσίευσιν τῆς ἐπὶ ὅλην εἰκοσιπενταετίαν δράσεως τοῦ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ὀρμωμένου πατρὸς Ἀλεξάνδρου Εὐμορφοπούλου τοῦ Λαυριώτου, τοῦ τιμῶντος τὴν ὀνομασίην Μονῆν τῆς Λαύρας, ἧς ἐκ τῶν πρώτων πατέρων ἀνεδείχθη καὶ μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς ὁποίας στενωτάτα τὸ ὄνομα αὐτοῦ συνδέεται.

Ἐν Κων|πόλει, τῇ 28 Ἰουνίου 1898.

Π. Σ. Φ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀλέξανδρος Εὐμορφόπουλος κατὰ κόσμον ἐξ Ἀδριανουπόλεως. Τελειόφοιτος τῆς Μ. Σχολῆς τοῦ Γένους Ἑτῶν 60. Ἀπὸ τεσσαρακονταετίας ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἄθω, ὡς γραμματεὺς τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ξηροποτάμου, Μ. Λαύρας, καὶ ἐπὶ δεκαπενταετίαν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Μοναχὸς τῆς Ι. Μ. Λαύρας, ἐξ ἧς καὶ Λαυριώτης.

Τετιμημένος διὰ τῶν παρασῆμων :

- α) Τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου.
Μετξηθὲ Γης Τάξεως.
- β) Τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Σερβίας.
Ἁγίου Σάββα Γης τάξεως.
- γ) Τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ρουμανίας.
Τοῦ Στέμματος.

Μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς τρίτης πατριαρχίας Ἀνθίμου τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου.

Μέλος τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου τῆς Μεσαιωνικῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ρωσικοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Παρισίαις.

κτλ. κτλ. κτλ.

ΑΝΑΓΡΑΦΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

1. *Βιογραφία Μητροπολίτου Ἁρτης Νεοφύτου Μαυρομάτη*. Δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑταιρείας τῶν Μεσαιωνικῶν Ἑρουνῶν. 1874. ἔτ.
2. *Συναγωγή ἀρχαίων καὶ νεωτέρων Ἑρμηνειῶν τῆς λέξεως «Ἀλληλούϊα»*. Ἑκκλ. Ἀλιθ. περ' ὁδοῦ Β. ἔτος β'. 1886. Τεῦχ. Α. Β.
3. *Ἀναγραφή τοῦ ὑπ' ἀριθ. 446. Θέσ. Δ. 70. Λαυριωτικοῦ Τεύχους*, ἐν ᾧ ἡ ἐξήγησις τοῦ ψαλμοῦ ὑπὸ Θεοδώρου καὶ ἄλλων, καὶ ἐν τέλει διάφορος Γραφή.—1. τοῦ Χερουβικοῦ Ὕμνου. Οἱ τὰ Χερουβίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωιπῳ τῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον Ὕμνον προσάγοντες. πᾶσαν νῦν βιωτικὴν. κλπ.—2. τοῦ ὕμνου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἢ κτ' ἄλλους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀτρέπτως ἐνανθρωπίσαι, σταυρωθῆναι Χριστὸν ὁ Θεὸς . . . —3. τοῦ ἁγίου Συμβόλου καὶ κτθζόμεον ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, καὶ ζωοποιόν . . . —4. τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου τῶν Προηγιασμένων. «Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδού γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. δι' οὗ θυσία μυστικῆ τετελειωμένη δωροφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ. κλπ.» —

5. τοῦ *Λυχνικοῦ*. «Φῶς Παρὸν ἀγίας δόξης . . . ὑμνοῦ-
μεν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιός ἐστι
ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς ὁσίαις κτλ.»
Σημ. Τὸ τεύχος τοῦτο ἔγραψεν κατὰ τὸ ἔτος. Συμβ. (= 984). Ἰδ. ἰδ. Ἐκκλ. Ἀληθ. τεύχ. ΚΒ. ΚΓ. 1886.
4. *Βιογραφία Κυρίλλου Λαυριώτου, καὶ ἀπαρίθμησης τῶν
ἔργων αὐτοῦ*. Ἐκκλ. Ἀληθ. ἔτ. Β. τεύχος ΙΕ. 1886. Τὸ
πατριαρχικὸν γρονικὸν αὐτοῦ ἐξεδόθη ὑπὸ Μ. Γεδεών μετὰ
προλόγου ἐν τῷ «Ἀθηναίῳ» Ἀθηνῶν Τόμ. ς.
5. *Ἀναγραφή χειρογράφου τεύχους*. Ἐκκλ. Ἀληθ. ἔτ. Β.
τεύχος ΙΓ. 1886.
6. *Βιογραφία Ἰωσήφ Μητροπολίτου Τορνόβου*. Ἐκκλ.
Ἀληθ. Τεύχ. ΙΖ. 1887.

Σημ. Ὁ αἰδὶμος ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας Εὐστάθιος
Βουλιαμᾶς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ
ἐν Ὀδησσῷ Ἑλληνικοῦ Σχολείου σώζεται χειρόγραφον
περιέχον διάφορα ἔργα Ἰωσήφ Τορνόβου. Ἐπίσης καὶ ὁ
κ. Γ. Λαμπουσιάδης ὅτι ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Γυμνα-
σίου Ἀδριανουπόλεως σώζεται χειρόγραφον αὐτοῦ. Ἀ-
παντα ὅμως τοῦ αἰδίου ἀνδρός τὰ ἔργα συνίστανται
εἰς Λόγους, Κανόνες, Εὐχάς. Ἐκτὸς τοῦ ἀξιολόγου δι'
Ἰάμβων στίχων Ψαλτηρίου, σωζομένου ἐν τῇ Β βλο-
θήκῃ τῆς Μ. Λαύρας, καὶ περὶ οὗ Νικηφόρος ὁ Ἁγιο-
ρείτης ἔγραψε. (Προσίμειον ἐρμηνείας ψαλμῶν Τόμ. Α). Δί-
δομεν εἶδῃσιν εἰς τοὺς φιλολόγους ὅτι τέσσαρα ψαλτή-
ρια σώζονται· τρία μὲν μεταφρασμένα εἰς μέτρον Ἡρωϊ-
κόν, ἐν δὲ εἰς Ἰαμβικόν· καὶ τὸ μὲν ἐν ψαλτήριον εἰναι
πόνημα τοῦ Γέροντος Ἀπολλιναρίου τετυπωμένον, οὗτινος
ἡ χάρις ἢ ἐξαίρετος εἰναι αὐτῇ, ὅτι ἐν παντὶ στίχῳ τέ-
λειον νόημα ἀπαρτίζεται· τὸ δὲ δεύτερον πόνημα ἐστὶ
τοῦ νεωτέρου Ἰακώβου δε Πόρτου, ὅπερ ὀμηρικώτερον
ἐστὶν ἀληθῶς καὶ γλαφυρότερον τοῦ τοῦ Ἀπολλιναρίου,
οὐ μὴν ἐν παντὶ στίχῳ αὐτοῦ τέλειον νόημα περιέχε-
ται, ἀλλὰ πολλάκις ἐν δυοῖσιν στίχοις καὶ ἐν τρισίν· τὸ δὲ
τρίτον Στεφάνου τοῦ Ἐρρίκου πόνος ἐστίν, ἦττον δὲ κατὰ
τὴν φράσιν τοῦ τοῦ Ἰακώβου· τὸ δὲ τέταρτον, τὸ Ἰαμ-

- βικόν, φημί. πόνος ἐστὶ τοῦ ἐν Ἀρχιερεῦσι Τορνόβου
Ἰωσήφ, τοῦ ἐν τῇ Μεγάλῃ Λαύρᾳ ἀσκητικῶς τὸν βίον
τελειώσαντος, ὅπου καὶ τὸ ψαλτήριον αὐτὸ εὑρίσκεται ἐν
χειρογράφοις σωζόμενον, καὶ κατὰ μίμησιν τῶν τοῦ Εὐ-
ρπίδου Ἰάμβων στιχοιργουμένον. Ἐδῶκα δὲ τὴν εἶδῃσιν
ταύτην τοῖς φιλολόγοις καὶ διδασκάλοις ἵνα, ἀντὶ μὲν
τοῦ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν τῶν
Ἑλλήνων, τῶν μὴ ἠρωϊκὸν μέτρον συγγραφάντων ἀναγι-
νώσκωσι καὶ παραδίδωσιν εἰς τοὺς μαθητάς των τὰ δια-
ληφθέντα τρία ἠρωϊκὰ ψαλτήρια, ἀντὶ δὲ τοῦ Εὐρπίδου
καὶ Σοφοκλέους καὶ τῶν ἄλλων τῶν Ἰάμβοις χρησιμέ-
νων, παραδίδωσι τὸ Ἰαμβικόν ψαλτήριον, ἐπιμεληθέντες
να ἀποκτήσωσιν αὐτὸ δι' ἀντιγραφῆς ἢ καὶ νὰ τὸ ἐκδώ-
σωσι τύπος.»
7. *Ἱστορικὴ ἀφήγησις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι
σήμερον*. «Περὶ τῆς Σφραγίδος τῆς Ἱεράς Κοινότητος
Ἁγίου Ὄρους Ἄθω». Ἐκκλ. Ἀληθ. ἔτ. Β. Τεύχ. ΚΒ. 1887.
8. *Μνημεῖον Ἐκκλησιαστικῶν ἀνέκδοτον Λέοντος Βουλγα-
ρίας*. Ἐπιστολὴ τρίτη περὶ τῶν Ἀζύμων, ἧς τεμάχιον
μόνον ἐξέδοτο Ἀλλάτιος. Ἐκκλ. Ἀληθ. Τεύχ. ΙΓ. 1886.
9. *Περὶ τοῦ ἐτυμολογικοῦ τῆς λέξεως «Λαύρας»*. Ἐκκλ.
Ἀληθ. Τεύχ. 53. ἔτ. 1891—92.
10. *Χρυσόβουλλον Ἀυτοκράτορος Νικηφόρου τοῦ Φωκά ὑπὸ
χρονολογίαν*, Συμβ. ἔτει (964). «δι' οὗ δωρεῖται ἡ θεο-
στεφῆς καὶ σταυροφόρος ἡμῶν Ἀρχὴ τῇ Αὐτῆς Λαύρᾳ
Τίμιον καὶ Πανάγιον ξύλον, αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ
Ζωηφόρου, τοῦ βαστάσαντος τὸν Κύριον καὶ δεσπότην μου,
πλεῖον μὲν σπιθαμῆς τὸ μήκος, ἔλαττον δὲ τὸ ἐγκάρ-
σιον, καὶ πάχος μὲν σωζὸν ἀντίχειροσ, σχήματος δὲ δι-
πλοῦ σταυροῦ. Ἀλλὰ γε δὴ παρὶδεῖν αἴτησιν τινα ὅσιν
πατὴρ ὁσίου οὐ καλόν· σὺν γὰρ τῷ ἀνοσίῳ οὐκ ἐκφεύ-
ξεται καὶ πατρικῆς ἀδικίας δίκην. Πῶς γὰρ οὐχὶ καὶ ἡ
ἡμετέρα Φιλοπάτωρ Ἀρχὴ τοῖς ρηθείσιν ἐμπεισεται, τὴν
αἴτησιν τοῦ ὁσίου Πατρός αὐτῆς Κυρίου Ἀθανασίου (οὗ
ταῖς πρὸς τὸ θεῖον δεήσεσι καὶ εὐπαρρησιαστοῖς εὐχαῖς αἰ-
τοῦ κράτους ἡμῶν ἐλπίδες σκλεῦνται) παρὶδεῖν ποτε

βουλομένη; ἔφθασε καὶ γὰρ αἰτήσας ἡμᾶς τὰς παναγίας καὶ πανσεβάστους θείας κάρας τοῦ τῆς οἰκουμένης μεγίστου Φωστῆρος καὶ οἰκουμενικοῦ Διδασκάλου καὶ Ἱεράρχου τῆς Μεγάλης Καισαρείας Καππαδοκίας ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ὁμοῦ καὶ τοῦ ἐνδόξως ἀριστήσαντος καὶ ὑπὲρ τοῦ Σωτῆρος μου στεργῶς μαρτυρήσαντος ἐν Πύδνῃ τῆς Θεσσαλίας ἁγίου Ἀλεξάνδρου (α) ὥστε πρότερον συνεπροσκυνήσαμεν ἐν τῷ τοῦ ἀνκτοιχοῦ Τρούλλου τῆς Εὐσθεῦς ἡμῶν Βασιλείας Εὐκτηρίῳ Οἴκῳ. Ἀμείλιτα, οὐχ ὡς εὐλογοφανῆ μόνον ἀλλὰ γε δὴ μάλιστα καὶ ὅταν ἡ ἡμετέρα Εὐσέβεια τὴν τούτου αἰτησὶν προσηκμένη, ἐξ ἑτοίμου ὑπήκουσε· καὶ δὴ ταύτας τὰς πανσεβάστους καὶ παναιδεσίμους θείας Κάρας, θεῖα τινα κειμήλια, ἀνεξαντλήτους τε καὶ πανολβίους θησαυροὺς διδρεῖται τούτῳ θυμηρέστατα καὶ διὰ τούτου τῆς Εὐαγεστάτης Νέας καὶ Ἁγίας Λαύρας τῆς ἡμετέρας Εὐσεβοῦς Βασιλείας· ἔτι δὲ καὶ χρυσοβούλλου αὐτῆς ἢ αὐτοῦ ὅσια Πατρῆτης ἐδείχθη τεύξεσθαι, μάλ' ἀκρότως περὶ τὴν τούτου ἐκδήλωσιν κτλ.

11. Χρυσόβουλλον τῶν *Αὐτοκρατόρων Ρωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννητῶν* ὑπὸ χρονολογίαν ἔσπς. (978), δι' οὗ α Φιλοφρονησάμενοι αὐτῷ (τῷ ἁγίῳ Ἀθνασίῳ) καὶ δι' αὐτοῦ τῆ κατ' αὐτὸν ἀγωνοῦμψ Νέας Λαύρας, λύπη καὶ χαρὰ μερισθέντες, τῷ μὲν οἶων ἂν στεροίμεθα κατὰ νοῦν θέντες, χαρὰ δ' ὅτι μᾶλλον ἐκείσε ταῦτα τιμῶν ἐπαξίῳ ἀπολαύουσιν ἡπερ ἐνταῦθα, ἀρπιοῦμεθα ἐν χρυσόπλεκτον λιθοκόλλητον κιβώτιον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ θείων τριῶν θησαυρῶν, ὧν ἡ μὲν καθ' ἑκάστην ξένως θαυματουργὸς θεῖα κάρα τοῦ ἐν Ἱεράρχοις αἰδεσιμωτάτου ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ ἐν Συνάδοις Μητροπόλει τῆς Φρυγίας, ἡ δὲ τοῦ ἐν μάρτυσι περ βλέπτου ἁγίου Εὐστρατίου, τοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μαρτυρήσαντος· τὸ δὲ γε τρίτον, ὁ θεῖος βραχίων ἐν δέρματι τοῦ μεγαλοφωνοτάτου καὶ Χρυσήλλατου τῆς μετα-

(α) Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τὴν 14 Μαρτίου.

- νοίας Κήρυκος ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (α) κτλ.
Ἔχειν ταῦτα βεβαίῳ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα αἰῶνα θεϊοτάτα δωρήματα καὶ ἀγιώτατα κειμήλια τῆς ρηθείσης Νέας Ἀγωνοῦμου Λαύρας.
12. *Ἀνέκδοτος Ἐπιστολὴ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως* ἐκ πρωτοτύπου σωζομένου ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Μ. Λαύρας. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεῦχ. 10 1893.
13. *Ἀναγραφὴ Τεύχους ὑπ' ἀριθ. 1485*. Θείσις Θ. 30. τῆς Λαύρας, ἐν ᾧ 14 Ψαλμοὶ Σολομώντος, οὓς παρίβαλον μὲ τὴν ὑπάρχουσαν ἔκδοσιν τῆ αἰτήσει τοῦ ἐν Λειψίᾳ καθηγητοῦ Oscar Sebhardt, παρ' οὗ καὶ ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδόσει ἐσημειώθη ἡ διάφορος γραφὴ ἐν πολλοῖς τῷ Λαυριωτικῷ τεύχους.
14. *Ἐλεγχος ἀνακριθείας* ὅτι τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μητροπολίτου Ἀρσῆ Νεοφύτου Μαυρομμάτη δημοσιευθὲν χρονικὸν ἐν τῇ Πατριακῇ Βιβλιοθήκῃ ὑπὸ Α. Σακελιῶνος καὶ πρότερον ἐν τῷ Εὐαγγελικῷ Κήρυκι (ἔτ. 1858) εὑρηται ἐν Λαυριωτικῷ Κώδικι δεκάτου τετάρτου αἰῶνος ὑπ' ἀριθ. 135. Θείσις Λ. (Κουβαρᾶς) ὅς ἀποδίδεται Ἀυτόγραφον Γενναδίου Σχολαρίου εἶναι. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεῦχ. 22. 1893.
15. *Ἐξήγησις τοῦ Ἀπολυτικίου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς*, ἀνέκδοτος. Ἔργον Νεοφύτου Ἱεροδιακόνου Καυσοκαλυβίτου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεῦχ. 27. 1893.
16. *Σιγγίλιον Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρωος* περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Λαύρας καὶ τῶν προνομίων αὐτῆς. ἔτ. 1621. Μαρτίου 20. Ἐκ. Ἀλ. Τόμ. XIII. 1893. Τεῦχ. 29.
17. *Ἀναγραφὴ τῶν ὑπ' ἀριθ. 267. Γ. 27. καὶ 268, Γ. 28*. δύο Λαυριωτικῶν τευχῶν περιεχόντων κονδάκια Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.
18. *Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ κονδάκια τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου*. (Υμνος de Mortuis). (Pitra Analecta). Σελ. 44. Ἐκκλ. Ἀλήθ. XII. 1893. Τεῦχ. 33.
- Σημ. Ἐργαψιν ὁ κ. Παπαδόπουλος Κερκμεύς περὶ

(α) Ἡ δεξιὰ χεὶρ εὑρηται ἐν τῇ I. M. Φιλοθέου.

- τούτου εἰς τὰ Βυζαντινὰ Χρονικά Λειψίας, ὑπὸ Α. Κρουμβάχερ ἐκδιδόμενα. Ἀνάλυσιν διὰ μέτρων ἐποίησεν ὁ κ. Μ. Παρνίκας. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεύχ. 37. 1893.
19. *Σιγγιλιάδης γραφή Μητροφάνους Γ.* κυρούσα τὰ τῆ Λαύρα προσήκοντα μονήδρια ἐν Λήμνῳ. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεύχ. 40. 1893.
20. *Σιγγίλιον Πατριάρχου Τιμοθέου Β.* Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Σερρῶν πλησίον τοῦ χωρίου Ἐξοβας κτημάτων τῆς Μ. Σταυρονικήτα. ἔτ. 1614. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεύχ. 40. 1893.
21. *Σιγγίλιον Πατριάρχου Τιμοθέου Β.* Περὶ τῶν ἐν Λήμνῳ Μονηδρίων τῆς Λαύρας. ἔτ. 1615. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεύχ. 40. 1893.
22. *Σιγγίλιον Κυρίλλου Λουκάρεως.* Περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐν Λήμνῳ ἐξωκκλησιῶν τῆς Λαύρας. 1632. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεύχ. 43. 1893.
23. *Σιγγιλίου Πατριάρχου Ἱερεμίου Β.* ἔτ. 1573. κυροῦν τὴν διὰ τοῦ Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας ἐπανελθούσαν Κοινοδιακὴν τάξιν ἐν τῇ Λαύρᾳ. Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεύχ. 45. 1893.
24. *Σιγγίλιον Πατριάρχου Ἱερεμίου Β.* ἔτ. 1573. Περὶ τῆς εἰς Κοινόβιον μετατροπῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπεδίου. Ἐκκλ. Ἀλήθ. 46. 1893.
25. *Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ Κουδάκια* εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. Ἐκκλ. Ἀλήθ. 1893.
- Σημ. Καίτοι ἐξεδόθησαν ὑπὸ Pitra Analecta Parrisiis 1876, οὐχ ἦπτον τὸ ἡμέτερον ἔργον ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν δύο Λαυριωτικῶν Τευχῶν ἐχόντων διάφορον γραφὴν.
26. *Σιγγίλιον Πατριάρχου Νικολάου τοῦ Χρυσοδόργη,* ὃς καὶ συνέζησε μετὰ τοῦ ἰσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἐν τῇ Λαύρᾳ, καθὰ ἀναφέρεται ἐν τῷ βίῳ του ἔτ. 989. Δι' αὐτὸ προσηλάνει τὸ ἐν Γομάτῳ Μοναστήριον τὸ καὶ τοῦ Ὀρφανοῦ καλούμενον, κείμενον ἐν τῷ Θίματι Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὸ κάστρον τῆς Ἱεριστοῦ, συγγίγει δὲ καὶ τῷ Ὄρει τοῦ Ἀθῶ. Ἐκκλ. Ἀλ. 1893.

27. *Περὶ διαφοροῦ γραφῆς τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου ἐν ἀρχαίοις χειρογράφοις τῆς Λαύρας.* Ἐκκλ. Ἀλήθ. Τεύχ. 49. 1893.
28. *Σιγγίλιον Πατριάρχου Παΐσιου* ὅτι αἱ Μοναὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἔχουσι τὴν ἄδειαν τοῦ διορίζειν τοὺς πνευματικούς πρὸς ἐξομολόγησιν ἄνευ εἰδήσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. ἔτ. 1727. Ἐκκλ. Ἀλήθ. XIII τόμ. (94. τεύχ. 7.
- Σημ. Ἐπίσης αἱ Ἱ. Μοναὶ δι' Ἱερῶν Σιγγιλιῶν κέκτηνται τὸ δικαίωμα τοῦ προσκλεῖν δι' ἱεροπραξίας ὃν ἂν θέλωσιν ἀρχιερεῶς, δίδειν δ' ἄδειαν αὐτῶ ἢ κωλύειν τοῦ ἱεροπραττεῖν ἐν αὐταῖς καὶ ἐν τοῖς ὄροις αὐτῶν.
29. *Σιγγίλιον Πατριάρχου Γαβριὴλ* ἔτ. 1783, δι' οὗ καθορίζεται ὁ διορισμὸς τῆς Ἐπιστασίας, ἡ Σφραγὶς τῆς Ἱ. Κοινότητος κλπ. Ἐκκλ. Ἀλ. Τόμ. XIII. 94. τεύχ. 8.
30. *Περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων* καθορισθέντος πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ἀμφίων λευκοῦ καὶ πορφυροῦ χρώματος. Ἐκκλ. Ἀλ. Τεύχος 16. 94.
31. *Λειτουργικὰ καὶ διάφορα Ἱστορικά* ἐκ χειρογράφων Λαυριωτικῶν. ἦτοι ἀναγραφὴ Εἰληταρίου, περιέχοντα τὴν Ἱεροδιακόνου τάξιν, καθ' ἣν γνωρίζομεν ὅτι ὁ πολυχρονισμὸς τῶν Πατριαρχῶν, ἐνῶ σήμερον ἐκφωνεῖται μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ Πατριάρχου, πάλαι ἐλέγετο καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως λειτουργούντος· οὕτω αὐτὰν δὲ εἶπη ὁ ἱερεὺς τὸ ἐν πρώτοις μνήσθητι, καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος μεγαλοφώνως ταῦτα «Ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου, Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας, Διονυσίου Ἀντιοχείας, Ἀθανασίου Ἱεροσολύμων, καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκεμίζοντος τὰ ἅγια δῶρα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν (δεῖνος) Θεοσεβάστου Ἱερέως καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος. κτλ. Ἐν τούτοις ἀναγράφω καὶ ἄλλην τινα τάξιν περιεχομένην ἐν τῷ Εἰληταρίῳ τούτῳ τὴν ἐξῆς κατὰ τὴν μεγάλην Εἴσοδον. α Καὶ φαλλομένου τοῦ Χερουβικῆ ὕμνου, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν, ὁ δὲ διάκονος λαβὼν θυμιάμα τίθησιν αὐτὸ εἰς τὸ θυμιατὸν, καὶ εὐλογήσαντος τοῦτο τοῦ Ἱερέως, θυμιάσας τὰ ἅγια λέγει

πρὸς τὸν Ἱερέα· «Ἐπαρον, Δέσποτα», ὁ Ἱερεὺς λέγει «Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον» καὶ ἄρας τὸν Ἀέρα τίθησιν ἐν τῇ ἀριστερᾷ χεῖρι τοῦ Διακόνου. Εἶτα λαβὼν τὸν δίσκον, συνεφαπτομένου αὐτῷ καὶ τοῦ Διακόνου, τίθησιν ἐν τῇ τοῦτου κεφαλῇ. Αὐτὸς δὲ αἶρει τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ οὕτως εἰσδεύουσι προπορευομένου τοῦ Διακόνου. Ψάλλουσι δὲ καθ' ἑαυτοὺς τὸ «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς» καὶ τοῦ λαοῦ ἐπιδοωμένου τὸ «Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε». Λέγουσιν ὁ τε Διάκονος καὶ Ἱερεὺς «πάντων ἡμῶν μνησθήη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ» καὶ ὅταν φθάσωσι τὰς ἁγίας θύρας, λέγει ὁ Ἱερεὺς «Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ εἰσέλυσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Κύριος τῶν Δυνάμεων αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Εἰσελθὼν δὲ ὁ Διάκονος τίθησι τὸν δίσκον ἐν τῇ ἀγίᾳ Τραπεζῇ καὶ στραφεὶς θυμῶν σταυροειδῶς, καὶ εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς τίθησι τὸ ἅγιον Ποτήριον, καὶ ψάλλουσιν «ὁ Εὐσχημὼν Ἰωσήφ» ἕως τὸ κηδεύσας ἀπέθετο. Ἐκκλ. Ἄλ. XIII τόμ. 94. τευχ. 22.

32. *Παραίτησις* τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Νήφωνος.

33. *Ἀπόκρισις* ὅταν ἔλαβεν ὁ κύρ Διονύσιος ὁ Βυζάντιος τὸ μέγα μήνυμα περὶ τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας. 1671. Νοεμβρίου 7. Ἐκκλ. Ἄλ. 94. τευχ. 22.

34. *Ἄγιοι Ἀγιορεῖται*. Κοσμάς Λαυριώτης ὁ ἐξ Ἐπιδαύρου. Βιογραφία αὐτοῦ. Ἱστορικὴ ἀφήγησις περὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ συστάτος ἐν τῇ Λαύρᾳ τυπογραφείου, καὶ ἀναγραφῆ τοῦ ἐκδοθέντος Ψαλτηρίου. ἢ Ἐκλογή αὐτοῦ συλλεγίστα ὑπὸ Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου. Ἐκκλ. Ἄλ. 94. τευχ. 23.

Σημ. Ὁ κ. Π. Κερσεμὺς δι' ἄσχυρίζεται (Βυζαντινὰ Χρονικὰ Πετρούπολεως Τόμ. Α. τευχ. 1. σελ. 228). ὅτι εἴβεν εἰς Ἱερουσόλυμα φύλλα τινα Γραμματικῆς καὶ εἰκάζει ὅτι καὶ αὕτη εἶναι ἔργον τοῦ Λαυριωτικοῦ Τυπογραφείου.

35. *Οὐκᾶσιον Ἀυτοκράτορον* Ρωσίας Ἰωάννου καὶ Πέτρου

Ἀλεξιάδου, δι' οὗ ἀνανεοῦται τὸ παρά τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔτι 1658 δοθὲν δι' Οὐκᾶζιου δικαίωμα τοῦ σταλεσθαι κατὰ τετραετίαν εἰς τὴν Μόσχαν ἐκ τῆς Λαύρας ἀρχιμανδρίτην πρὸς συλλογὴν ἐλέους ἀνά τὴν Ρωσίαν. Ἐκκλ. Ἄλ. τευχ. 23.

36. *Βιογραφία Ἰωάννου Ναθαναὴλ* Λαυριώτου καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐν τῇ συγγραφίᾳ ὑπ' αὐτοῦ Ἑρμηνείᾳ εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἐκδοθῆσιν ἐν Ἑνετίᾳ τῷ φροδ. ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς ἱστοικόν. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατριάρχου κύρ Φιλοθέου ἦτον ἡγούμενος εἰς τὴν Ἁγίαν Λαύραν τοῦ Ἄθω ὁ πανοσιώτατος ἐκεῖνος Ἰάκωβος ὁ Πρικανὰς, ὁ Παναγιώτατος ἐκεῖνος Πατριάρχης Κύρ Κάλλιστος ὥρισεν ὅπως ψάλλουσι τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαῖρε» ἀπὸ τοῦ «Ἄξιον ἐστὶν» εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐν τῇ Μ. Πέμπτῃ, τῷ Μ. Σαββάτῳ καὶ ἐν ταῖς Παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων ὁ δὲ Πατριάρχης Φιλόθεος ὥρισεν ἵνα ψάλλουσι τὸ «Ἄξιον ἐστὶν» ὡς σύντομον ἔτυχε τοίνυν ἡ παραμονὴ τῶν Φώτων ἐν Κυριακῇ καὶ λέγει ὁ Ἀλεξανδρεὺς κύρ Γρηγόριος τῷ Δομεστικῷ τοῦ χοροῦ Γρηγορίῳ τῷ Κουκουζέλλῃ, ἵνα ψάλλῃ τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαῖρε», ἐναντιώθησαν δὲ τινες ὅπου ἦσαν μέρος τοῦ κύρ Φιλοθέου. Ἄλλ' ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὥρισε νὰ εἰπῇ ταῦτα ἔψαλε λοιπὸν ὁ Δομεστικὸς Ἐσπέρας δὲ ἀπρὸς ἐτελείωσεν ἡ ἀγρυπνία, ἐκοιμήθη ὀλίγον ὁ Δομεστικὸς, καὶ θεωρεῖ τὴν Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, λέγουσαν, ὦ Δομεστικε, δέξαι τὸ ψαλτικόν σου καὶ εὐχαριστῶ σοὶ πολλὰ διὰ τὸ ψαλὲν τροπᾶριον «Ἐπὶ σοὶ χαῖρε» καὶ δίδει τῷ μὲ τὸ χεῖρι τῆς ἑνᾶ χρυσῶν, ὅπερ κρέμαται σήμερον εἰς τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν Σεβ. Λαύραν τοῦ Ἄθωνος. Ἐκτοτε γοῦν ἔσσοντας νὰ πλατύνῃ τὸ θαῆμα πανταχοῦ, ὥρισεν ἡ Ἐκκλησία ἵνα ψάλληται πάντοτε ἀπὸ ὅλους, ἀλλ' ἀληθῶς ὅτε τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ εἰς τὰ ἀπόδειπνα καὶ μεσονυκτικὰ, καὶ ὅτε θέλει ἕκαστος. Ἐγράψαν δὲ τοῦτο εἰς τὰς πύργας

- των Κελλίων των ὄλοι· εἰ μοναχοὶ ὅπως ἀναγινώσκωσι πάντοτε καὶ διηλεκτῶς.
37. Βιογραφία Εὐθείμιου Τραπεζουντιῦ Λαριώτου καὶ ἀπρίθλησις τῶν ἔργων αὐτοῦ, σωζομένων ἀνεκδότων ἐν τῇ Λαύρᾳ. Ἐκκλ. Ἀλ. τεύχ. 26. 94.
38. Περὶ τῆς διαφόρου γραφῆς τῆς περικοπῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἱεροῦ Νεπτῆρος ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις. Τεύχ. 26.
39. Διάφορος γραφή τοῦ Ἐορτολογίου τῶν Εὐαγγελίων ἐν χειρογράφοις τοῦ Θ. καὶ Ι. Αἰῶνος. Τεύχ. 26.
40. Ὁ ὁσίος Ἀθανάσιος Κτίτωρ τῆς Μ. Λαύρας κάτοχος μεγίστης παιδείας ἅ-ε χρηματίστis δ.δ.άσκαλος ἐν Βυζαντίῳ.
Σημ. Ὁ αὐτὸς ὡς ἄριστος καλλιγράφος. Ἴδε συλλογὴν μου ἀνεκδοτῶν τῶν Καλλιγράφων. Ἐκκλ. Ἀλ. 1894. Τεύχ. 29.
41. Ποικίλη Ἱστορία ἐκ τῆς Βίβλου τῶν Βυζαντιῶν, ἀνεκδότου συγγράμματος Κριστρίου Δαπόντε Βιογραφία καὶ ἔργα αὐτοῦ. Ἐπιθ. Νεολόγου Τόμ. II. Σελ. 1007.
42. Τάξις γενομένη ἐπὶ ὑποδοχῇ Ἐλευθέρου τινος Κονάτου τουτέστι Μισόπου. Ὁμ.
43. Πιττάκιον Παρθενίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων (1744) δι' οὗ Κωνστ. Δαπόντες τιμητικῶς ὀνομάσθη. Μέγας Ἐκκλησιαρχὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἱεροσολύμων. Ἐπ. Ν. Σελ. 1021.
44. Γράμμα Βεράρδου Φαβιένερ, προσφειτοῦ τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Ἰ. Πύλῃ δι' οὗ Κ. Δαπόντες ἐν ἔτει 1739 διορίζεται πρόξενος τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ νήσῳ Σκοπέλω. Ἐπιθ. Ν. Τόμ. II Σελ. 1021.
45. 1. Περιγραφή μαρμαρίνου σκεύους τῆς Μ. Κουτλουμουσίου Βυζαντινῶν Κύπελλον θυμασιᾶς ἔχον γεγλυμμένης εἰκόνας. 2. τοῦ Κυπέλλου τῆς Μ. Σηροποτάμου. 3. τῆς ἐν Λαύρᾳ Ἰαματικῆς Ἀσπίδος.
Σημ. Ἰδίαν περιγραφὴν τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ Κυπέλλου μετὰ φωτογραφικοῦ ἀποτυπώματος πορισθεῖς ἐκ τῆς Ρωσικῆς Ἱστορίας Ἀθω τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πορφυ-

- ρίου Οὐσπένσκη, ἔπεμψα εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογον. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτων, ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ ἐν λόγῳ βυζαντινὸν Κύπελλον ἀπωλέσθη κατὰ τινὰ πυρκαϊάν τῆς Μονῆς.
46. Σάββα καθηγουμένου Μ. Λαύρας, δι' οὗ συνιστᾶται πρὸς τὰς ἐν Ρωσίᾳ ἀρχὰς ὁ μοναχὸς Πατάτιος τῷ 1651.
47. Γράμμα Πατριαρχικὸν τ.ῦ περὶ τὰ Ζίχνα τῆς Μακεδονίας Μονηδρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
48. Συλλογὴ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων γρόνων ὑφ' ἑλλήνων ποιητῶν, ἱστορικῶν καὶ γεωγράφων μέχρι τοῦ Δου Αἰῶνος γραψάντων περὶ τοῦ Ἀθω. Ἐπ. Νεολ. ἔτ. 93. Σελ. 881—904.
49. Ἱστορικὸν ὑπόμνημα Ἀθω ἐκ τοῦ χειρογράφου Λαύρας ὑπ' ἀριθ. 120. Θεσ. Ω. Ἐπιθ. Ν. Σελ. 926.
Σημ. Τοῦτο ἔστι πληρέστερον τῶν ὑπὸ τοῦ Π. Οὐσπένσκη καὶ τοῦ Mortman ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου δημοσιευθέντων.
50. Περὶ τῆς Χιακῆς οἰκογενείας Καλοθέτου, ἐξ ἧς ὁ Ἰγνάτιος, Κτίτωρ τοῦ ὑπερβεν τῆς Λαύρας πρὸς τὸ Νεροφορεῖον Νκ.ῦ τοῦ Ἁγίου Βλασίου, ἐν ᾧ καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐζωγράφισται. Ἐπ. Νεολ. Τόμ. II. 401.
51. Ὀνειρον. Ὑπὸ Ἀλεξ. Εὐμορφοπούλου. Ἐπιθ. Νεολ. Τόμ. II. Σελ. 993.
52. Περὶ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ Παλλήνης Χρυσόβουλλον τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Παλαιολόγου (1407) καὶ τῶν πρὸς τὰς Μονὰς Λαύρας, Βατοπεδίου, Σηροποτάμου καὶ Ἁγίου Παύλου ἀφιερωμάτων του. Ἐπ. Νεολ. Σελ. 341. 3.
53. Χρυσόβουλλον τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου (1341) δι' οὗ προσηλοῦνται τῇ Λαύρᾳ κτήματα ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὧν αἱ πρόσδοι 900 ὑπέρπυρα, ἐξ ὧν τὰ 100 θὰ ἐξοδεύωνται « εἰς ἀγορὰν ζακχάρως, ἐμπλάστρων καὶ ἑτέρων εἰδῶν δυσπορίστων διὰ θ.ραπείαν καὶ ἰσιν των ἐν τῷ Νοσοκομείῳ κατακειμένων ἀσθενῶν μοναχῶν καὶ ἐν ᾧ Νοσοκομείῳ κατέστησεν εὐρίσκεσθαι

- ἑβδομηκοντα κρηβάτια (α), τὰ δὲ λοιπὰ 800 ὑπέρ-
 πυρα διώρισεν εἰς ἀγορὰν σίτου. Ἐπ. Ν. Τόμ. Π. 201.
 Σημ. ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ τούτῳ περιέχονται καὶ πλη-
 ροφορίαι χρήσιμοι τῇ Ἱστορίᾳ περὶ τῆς ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει Πύλης τοῦ Τιμίου Προδρόμου, περὶ τοῦ Ξε-
 νῶνος τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ περὶ τινῶν Βυζαν-
 τινῶν οἰκογενειῶν.
54. *Περὶ τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Σκοπέῳ Σχολῆς*, ἰδρυθείσης ὑπὸ
 τοῦ Ἄρτης Νεοφύτου Μαυρομάτη, ἔνθα κατήρξατο τῶν
 μαθημάτων διδάσκειν ὁ κατόπιν ἀγίας Ἱερόθεος Ἰθη-
 ρίτης. Περιγραφή σταλείσα εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπό-
 λει Μεσαιωνικὴν Ἑταιρίαν, ἐν τοῖς φερεοῖκοις ἀρχείοις
 τῆς ὁποίας ἐτάφη.
55. *Περὶ τοῦ Ἀγνώστου Λαμιανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντι-
 νουπόλεως*. Δύο Συγγιλια. Ἀνάγνωθι Ἐπιθ. Νεολ. ἔτ.
 1893. Σελ. 373.
56. *Ἐγγραφοὺν (Διαθήκη) ἀπαριθμῶν τὰ κτήματα τῆς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος*. Περι-
 κάρη. Ἐπ. Ν. Σελ. 713.
57. *Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τῆς Νήσου Σκύρου (1360) πρὸς
 τὸ Ριζιμέντο τῆς Εὐρίπου*. Ἐπ. Ν. ἔτ. 94. Σελ. 93.
58. *Ἐγγραφοὺν σύμβιβαστικὸν διαφορᾶς τινος μεταξὺ τῶν
 ἐν Κρήτῃ Μονῶν, ἀγίας Μονῆς τῆς Λαύρας καὶ τῆς
 ἀγίας Τριάδος τῶν Μουρτζάρων*. Ὁμ.
59. *Ἐγγραφοὺν Ἐπιστασίας πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ἐν Σάμῳ
 ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ Συνάδων*.
60. *Ἀπάνθισμα περὶ Ψαλτηρίου καὶ τῶν ψαλμῶν Δαβίδ*.
 Ἐπ. Νεολ. 94. Σελ. 498.
61. *Πραγματεία οὔτε ἀκάθιστος Ὕμνος, οὔτε ἀκάθιστος Ἀ-
 κολουθία, ἀλλ' ἀκάθιστος Ἡμέρη*. Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 117
 Θεσ. Λ. Λαυριωτικοῦ Τεύχους. Ἐφημ. Κωνσταντινουπό-
 λιος. 1893. Ἀπριλ. 7.
67. *Ὅτι οἱ Χαιρετισμοὶ εἶναι ἔργον Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ*.
 Ἐφημ. Κωνσταντινουπόλιος. Ὁμ.

(α) Οἷος ἄρα ὁ τότε πληθυσμὸς τῆς Λαύρας.

63. *Ὅτι οὐ καινὸν οἶ εἰς 24 ὥρας τοῦ Ἡμερονυκτίου κτύποι
 τῶν ὠρολογίων*. Προσβλήτωσαν εἰς Ἁγιον Ὅρος, ἔνθα
 ἀπ' αἰῶνων εἶναι ἡ χρῆσις τῶν 24 ὥρῶν, ἐπομένως τὰ
 ὠρολόγια δεικνύουσιν 24 ὥρας καὶ τόσους κτύπους ποιοῦσι.
 Ἀρχετχι δὲ ἀφ' ἐσπέρας. Διάφορον χρῆσιν ἢ μᾶλλον
 τὴν Ἀσύριον ἔχει ἡ Ἰ. Μ. Ἰβήρων, καθ' ἣν 12ην ὥραν
 λογιζέται τὴν Ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, διὸ καὶ γνωστὸν γί-
 νεται ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐφ. Κωνσταντι-
 νουπόλιος. 1893.
64. *Συνοδικὴ διάγνωσις ἐπὶ Ἀντωνίου Πατριάρχου*. Περὶ τῆς
 εἰκόος τῆς Θεοτόκου τῆς Σεβουνοπιώτισσης ἐν τῇ Λαύρᾳ,
 εὐρισκομένης πρότερον παρὰ τῇ ἐν Λήμνῳ οἰκογενεῖᾳ
 Κονδύλῃ. Ἐκκλ. Ἀλ. ἔτ. 93.
65. *Πρακτικὸν τῶν ἐν Φαναρίῳ Ἀρχόντων*, δι' οὗ ἀπαριθ-
 μοῦσι τὰς ὠφελείας τῆς χετήσεως νικητικῆς, ἐναντίον
 τῶν διωκτῶν αὐτῆς. Ἐφ. Κωνσταντινουπόλιος. 1893.
66. *Ἱστορία τῆς Ἰ. Μονῆς Μ. Λαύρας*. Μέρος Α. Συλλογὴ
 Χρυσοβούλλων, Πατριαρχικῶν Συγγιλιῶν, Ἐγγραφοῦν
 Κοινοτήτος Ἁθῶν Σουλτανικῶν Φερμανίων, κτλ.
67. *Περιγραφή τῆς ἀνωθεν τῆς πύλης τῆς Λαυριωτικῆς
 Τραπεζῆς κεμένης ἀρχαίας πλακῶς*. Ἐφ. Κωνσταντινουπό-
 λιος. 1893.
68. *Ἡ εἰς Ἁγιον Ὅρος ἔλευσις τῶν Ἁγίων Α. Θ. Π. τοῦ Πα-
 τριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ.*
69. *Ἡ ἑορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ καὶ
 περιγραφή τοῦ Μυλοποτάμου*.
70. *Λεπτομερὴς περιγραφή τοῦ Λαυριωτικοῦ Τεύχους (Κου-
 βερῆ) ὑπ' ἀριθ. 135*. Θεσ. Λ.
71. *Ἡ ἐκπαιδευτικὴ κατάστασις τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ
 τὸν Ἰβὸν αἰῶνα*. Ἐξ ἀλληλογραφίας τοῦ Διδασκάλου
 Ἰωάννου καὶ Ἄρτης Νεοφύτου. Ἀνάγνωσμα ἐν τῷ Φιλο-
 λογικῷ Συλλόγῳ Θεσσαλονίκης, δημοσιευθὲν ἐν τῷ Ἀ-
 νατολικῷ Ἀστέρει Κωνσταντινουπόλεως. Περίοδος Β.
72. *Ἀπαρίθμησις ἱστορικῆ τῶν ἐν τῇ Θεσσαλονικῇ Λαυ-
 ριωτικῶν κτημάτων*. Ἀνάγνωσμα ἐν τῷ Συλλόγῳ αὐτῆς.
73. *Συλλογὴ γλωσσικῆς ὕλης, ἥτοι 7,200 ὀνομάτων ἀν-
 δρῶν καὶ γυναικῶν ἀπὸ τοῦ 1400.—1820*. Ἐκ Λαυ-

- ριωτικῶν Διπτύχων, Βραβείων, κλπ. ἀποσταλεῖσα εἰς τὸν Ἀθήνασι Σύλλογον «ὁ Κοραΐης».
74. Συλλογὴ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐτῶν μέχρι σήμερον διςωθεισῶν ἐπιγραφῶν ἐν τῇ Ἀκρόρ καὶ τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς.
75. *Ἀντίγραφα* μετὰ ἐκτυπωμάτων τῶν ἐπιγραφῶν τῆς ἐν τῷ Ἀκυριωτικῷ Δοχείῳ ἀρχαίας Λάρακος καὶ τῆς ἄνωθεν τῆς πόλεως τῆς Τραπεζῆς πλακῶς. Περιοδ. Ἑλλ. Φιλ. Συλ. Τόμ. ΚΔ.
76. *Λεξιλόγιον* Ἀγίου Ὁρους Ἀθω. Ἐβραβεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Κ|πόλει Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου διὰ πενταλίου ἀμοιβῆς. Περιοδ. Τόμ. ΚΔ.
77. *Μελέτη* ἀνεκδότος Δωροθέου τοῦ Λεσβίου, Σχολάρχου τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸν Ἰδὸν αἰῶνα. Ἑλλ. Φιλ. Συλ. Π. Τόμ. ΚΕ.
78. *Ἐκλογή* περιέχουσα κύρια ὀνόματα ἀνθρώπων, πόλεων, χωρίων, νήσων, περὶ τὰ 500, ὧν τὰ πλείεστα πρωτόκουστα. Ἐβραβεύθη διὰ πενταλίου ἀμοιβῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Κ|πόλει Ἑλλ. Φιλ. Συλ. Τόμ. ΚΕ.
79. *Ἐπίσημα* Βυζαντινὰ γράμματα, ἧτοι ἀπογραφαὶ τῶν ἐν Λήμνῳ καὶ Χαλκιδικῇ κτημάτων καὶ τῶν παροίκων τῆς Μ. Ἀκρόρ. Τόμ. ΚΕ.
80. *Συνοδικὸν γράμμα* τοῦ Ἱεραμίου Πατριάρχου γραφὲν ἐν Θεσσαλονίκῃ περὶ τοῦ Κοινεβίου τῆς Ἀκρόρ (1574). Ἑκκλ. Ἀλ. 93. Τόμ. XII.
81. *Νεκρολογία* Νικάνδρου Βατοπεδινού. Ἑφ. Κ|πολις.
82. Ὁμ. Πνευματικοῦ πατρὸς Γρηγορίου. Ἑφ. Κ|πολις.
83. *Προηγ.* Νεοφύτου Ἀκυριώτου. Ἑφ. Κ|πολις.
84. *Προέδρον* Ἱερισσοῦ Μελετίου. (Ἐπιθεώρησις).
85. *Ἀρχιμανδρίτου Βενιαμῖν* Ἀκυριώτου. (Ἑκκλ. Ἀληθ.)
86. *Περὶ Μανουὴλ Μοσχοπούλου* μετὰ πέντε ἀνεκδότων αὐτοῦ ἐπιστολῶν. Ἀνάγνωσμα εἰς τὸν Ἑλλ. Φιλολογικὸν Σύλλογον. Κ|πόλεως. Τόμ. ΚΣΤ.
87. *Περὶ τῆς τὸ πρῶτον τυπωθείσης ἐν Φλωρεντίᾳ Βίβλου* τῶν ποιημάτων τοῦ Ὁμήρου. Ἀνάγνωσμα εἰς τὸν Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογον. Τόμ. ΚΣΤ.

88. *Ἐπιγραφαὶ* ἐξ Ἀγίου Ὁρους δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ Δελτίῳ τοῦ Ἑλλ. Φιλολ. Συλλόγου. Τόμ. ΚΣΤ.
89. *Ποίημα Κωνσταντίνου Ροδίου* περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τοῦ Θ. Αἰῶνος ἀνεκδότον.
- Σημ. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν μετὰ γαλλικῶν σημειώσεων τοῦ Αἰμιλίου Λεκράντ καὶ Θ. Ρέιντχ καὶ ἐν Ὁδησσῷ ὑπὸ Γ. Βεγλερῆ μετὰ ρωσικῶν σημειώσεων.
90. *Ἀκολουθία* τοῦ Ἀσματικοῦ Ἐσπερινοῦ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 165. Θ. Α. Μουσικοῦ Ἀκυριωτικοῦ Τεύχους. Ἑκκλ. Ἀλ. ἔτ. 1895.
91. *Ἀπάντησις* περὶ Μιχζίμου τοῦ Γραικοῦ εἰς συμπλήρωσιν ὧτων ἔγραψε περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑκκλ. Ἀληθείᾳ ὁ ἐν Μόσχᾳ ἀρχιμ. Ἰάκωβος Βιτοπεδινός.
92. *Ἡ κατὰ τὸν Θου αἰῶνα κατάστασις* τοῦ Ἀθω. Ἑκκλ. Ἀληθ. 1895.
93. *Ἀνεκδότον ἔργον* Φωτίου Πατριάρχου. Ἀκολουθία δι' Ἰάμβων. Ἐκ τοῦ Λαυρ. Τεύχ. ἀριθ. 32. Θέσ. 2. Ἑκκλ. Ἀληθ. 1895.
94. *Ἀκολουθία* ψαλλομένη τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἧτοι τῆς Καμίνου. Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 165. Θέσ. Α. Λαυρ. Τεύχους. Ἑκκλ. Ἀληθ. 95.
95. *Περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως* τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων, ἐν ἧ καὶ διάφορος γραφὴ τῶν ἀπολυτικῶν Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἀγίου Δημητρίου κ.λ.π. Ἑκκλ. Ἀλ. 1895.
96. *Περὶ τοῦ ἁσματικοῦ Ἐσπερινοῦ* ὅσα ἐκτίθησι Συμεῶν Θεσσαλονίκης. Ἑκκλ. Ἀλ. 1896.
97. *Ἱστορικὰ* περὶ τῶν Φρζγκῶν. Ἐκ τοῦ Λαυρ. Τεύχ. ἀριθ. 135. Θέσ. Α.
98. *Περὶ ἐνδόσεως* τῶν Ἑκκλησιῶν
99. *Ἀναγραφὴ* τοῦ ὑπ' ἀριθ. 171. Θέσ. Β. Ἀκυριωτικοῦ Τεύχους.
100. *Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου* τοῦ Χρυσοστόμου

- λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν διὰ στίχων Ἰζμβων. Ἐκκλ. Ἄλ. 1896.
101. Βιογραφικαὶ σημειώσεις περὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Ἐκκλ. Ἄλ. 1896.
102. Ἐλεγχος ὅτι αἱ εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλολ. Σύλλογον σταλεῖσαι ὑπὸ Ἰακώβου Διονυσίου ἐπὶ ἐπιστολαὶ ἐκ χειρογράφου τῆς Μ. Διονυσίου ἐπιγραφόμεναι Φωτίου Πατριάρχου ὡς ἀνέκδοτοι εἰσὶν αἱ μὲν τρεῖς Φωτίου μὲν, ἀλλ' ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κορυθαῶς Δωροθέου Εὐελπίδου ἐν τῷ «Σπαρτίῳ Ἐντρίτῳ» μὴ συμπεριληφθεῖσαν ἐν τῇ ἐκδόσει Βαλέττζ, αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες εἰσὶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
103. Μελέτη Ἱστορικῆ τῶν κατὰ τὴν Χαλκιδικὴν ἀγορευτικῶν Μετοχιῶν.
104. Συλλογὴ ὅσα ἐγράφησαν καὶ γράφονται μέχρι σήμερον περὶ τοῦ Ἄθω ὑπ' Ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν.
105. Συλλογὴ Πατριαρχικῶν Ἐπιστολῶν.
106. Συλλογὴ Ἐπιστολῶν Ἀρχιερέων.
107. Συλλογὴ σφραγίδων κηροβούλλων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, ἡγεμόνων καὶ λοιπῶν λογάδων τοῦ Γένους.
108. Ἀντίγραφα ἐν μεταφράσει ἐκ σερβικῶν Χρυσοβούλλων μετὰ πανομοιοτύπων τῶν ὑπογραφῶν, ἀποσταλέντα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Βελιγραδίου.
109. Παραβολὴ τῶν ὁμιλιῶν Χορικίου.
110. Ὁμοίαι τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Σοφιστοῦ Λιβανίου. Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 778. Θέσ. Ω. Λαυρ. Τεύχους. Αἱ παραβολαὶ αὗται ἐγένοντο τῇ ἀξιώσει τοῦ ἐν Βετοσφλίᾳ καθηγητοῦ κυρίου Richard Foerster, καὶ ἐχρηστέμευσαν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοσιν, ἐν ἣ ἐσημειώθησαν αἱ διάφοροι γραφαὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ χειρογράφου.
111. Ἀθωαῖτις Στοιά. Ἐγγραφα πικίλης Ἱστορίας Δεδημοσίευται ἐν τοῖς Βυζαντινῶν Χρονικοῖς Πετροπόλεως.
112. Ἱστορικὰ. Ἡ ἑορτὴ τῶν 40 Μαρτύρων ἐν Ἀδριανουπόλει. Ἐπετηρὴς Θερακικῆς Ἀδελφότητος 1897.
113. Ἀποφάσει τῆς ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἔργα

- εἰς πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, διακοπεῖσαι . . .
114. Ἀναγραφὴ τῶν ὑπ' ἀριθ. 81. Θέσις Κ. Λαυριωτικοῦ Τεύχους μετὰ τοῦ βίου τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Νέας ἐν Βιζύῃ, τῇ φιλικῇ ἀξιώσει τοῦ ἀξιοτίμου φίλου κ. Θ. Οὐσπένσκη διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωσικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.
115. Ἀναγραφὴ λαυριωτικοῦ τεύχους μετὰ τοῦ βίου ὁσίου Δαβὶδ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ φιλικῇ αἰτήσει τοῦ ἐλλογμοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Ν. Παπαγεωργίου.
116. Περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως καὶ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ἅτινα εὕρισκονται ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις διὰ μουσικῶν χαρακτῶν, καὶ εὐδὴλον ὅτι ταῦτα ἐψάλλοντο, ὡς τοῦτο σήμερον γίνεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ρωσσίας.
117. Ἱστορικὴ Μελέτη τῆς μετατροπῆς τῶν Ἰδρυθμῶν Κουτλουμουσίου, Ζωγράφου καὶ ἁγίου Παύλου εἰς Κοινόβια καὶ τῶν ἐπεισοδίων τοῦ κατὰ τὸ 1861 Γενικοῦ ζητήματος ἐξ ἀφορμῆς τῆς Ἰ. Μ. Κουτλουμουσίου.

ΚΡΙΣΕΙΣ

Βυζαντινὰ Χρονικὰ ὑπὸ Κρομβάχερ ἐν Λειψίᾳ. Βυζαντινὰ χρονικὰ τῆς Ἀκαδημίας Πετροπόλεως Περιοδικὸν Ἑλλήν. Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων Σπουδῶν.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια. Νεολόγος. Κωνσταντινουπόλις. Ἐπιθεώρησις. κλπ.

Ἐν Μ. Λαύρᾳ. 1893.

Προσφιλέστατόν μοι τέκνον Ἀλέξανδρε.

Με εὐχαρίστησέν μου καὶ χαρὰν βλέπω ὅτι σπουδαίως ἀνεζώσθητε τὸν ἀγῶνα τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς; Μοῦ ἦ ἐν παραβύσῳ καὶ γωνίᾳ κειμένων διαφόρων ἀνεκδότων ἀρχαίων σπουδασμάτων, ἢ δημοσίευσις τῶν ὁποίων περιποιεῖ τιμὴν πρὸς ἡμᾶς, ἣτις ἀντανάκλαται τῇ καθ' ἡμᾶς ἱ. Μονῇ.

Ὁ Γέρων

Ἀθανάσιος Λαυριώτης.

Τῷ Ὄσιωτάτῳ καὶ Ἐλλογιμωτάτῳ Κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Ε.
Λαυριώτῃ.

Εὐχετικῶς.

Φίλε Κύριε Ἀλέξανδρε.

Ἐπιτρέψατέ με νὰ σᾶς συγχαρῶ καὶ δι' ἄλλας μὲν διατριβάς δημοσιευομένας ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐλλογιμότητος, μάλιστα δὲ διὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Κωνσταντινουπόλει» περὶ τῆς Ἀκαθίστου καταχωρηθείσας, ἣτις οὐ μόνον διασφρατίζει ἀλλὰ καὶ λύει, κατ' ἐμὲ, τὸ ζήτημα τὸ τοσοῦτον πάταγον ἐσχάτως διεγεῖραν καὶ τοσαῦτα προκαλέσαν σχολικὰ ὑπὸ τῶν φρονούν-

τῶν ὅτι τὰ πάντα δύνανται νὰ κρίνωσι καὶ περὶ πάντων νὰ γνωμοδοτήσωσιν· ἢ διατριβὴ αὕτη, πέποιθα, γενήσεται μάθημα μὲν τοῖς τολμῶσιν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν, παράδειγμα δὲ τοῖς φιλοτιμωτέροις τῶν Λογίων Κληρικῶν, ἵνα μὴ περὶ ἄλλα τυρβάζοντες παραμελῶσι τῶν αὐτοῖς προσηκόντων.

Σὲ συγχαίρω, ἀδελφέ, ἐγκαρδίως, καὶ εὐχομαι ὅπως καὶ ἄλλοι μιμηθῶσι τὸ σὸν ἀξιάγαστον παράδειγμα.

Εὐχέτης πρὸς Θεὸν καὶ φίλος

† Ὁ Μηθύμνης Νικηφόρος.

Ἐν Μολύβῳ, 15 Ἀπριλίου 1893.

Ἀνθιμος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἀριθ. Πρωτ. 3539.

† Ὁσιολογιώτατε ἐν μοναχοῖς Κύριε Ἀλέξανδρε Λαυριώτα, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ Αὐτῆς Ὁσιολογιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἀσμένως δεξάμενοι τὸ ἀπὸ καθ. Μαζίου υἱικὸν γράμμα τῆς Αὐτῆς Ὁσιολογιότητος μετὰ τοῦ συναποσταλέντος τεύχους τοῦ πονήματος Κωνσταντίνου τοῦ Ροδίου, ἐκπράζομεν αὐτῇ διὰ τῆς παρουσίας τᾶς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐάρσκειαν ἡμῶν, εὐχόμενοι ἵνα ὁ φάλαρχος αὐτῆς ζῆλος ἐνέγκῃ εἰς φῶς καὶ ἄλλα σπουδαῖα τῆς ἀρχαιότητος κειμήλια· ἢ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

αὐψ. Ἰουνίου ια.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ διάπυρος εὐχέτης.

Τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ Κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Λαυριώτῃ.

Πανοσιολογιώτατε.

Εὐχαιστῶ θερμῶς τῇ Ὑμετέρᾳ Πανοσιολογιότητι ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ ἀντ' ὑποῦ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος πονήματος Κωνσταντίνου τοῦ Ροδίου, δαπάναις τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς ἐνί-

σχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν Συλλόγου. Συγχαίρω δὲ ἀπὸ καρδίας ὑμῖν, διότι, χάρις τῇ ὑμετέρᾳ φιλοπονίᾳ, εἶδε τὸ φῶς ἀξιόλογον ἱστορικὸν καὶ γλωσσικὸν μνημεῖον Εὐχόμενος δ' ἐκ ψυχῆς ὅπως καὶ ἄλλα ἔτι ἐν χειρογράφοις ἀποκείμενα μνημεῖα περιέλθωσιν εἰς φῶς, διατελῶ

Ἐν Φακάρῳ, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1896.

Τῆς Ὑμ. Πανοσιολ. εὐχέτης διάπυρος.

† Ὁ Ἐφῆσου Κωνσταντῖνος.

Πρὸς τὸν Πανοσιώτατον καὶ Ἑλλογιμώτατον κ. κ. Ἀλέξανδρον Λαυριώτην.

Σεβαστέ μοι Πάτερ.

Γινώσκων τὸν ζῆλον, οὗ ἐμπεφορημένος εἶθε πρὸς τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν καὶ τὴν περὶ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀντιγραφὴν παλαιῶν χειρογράφων ἱκανότητά, παρακλῶ ὑμᾶς θερμῶς νὰ μοὶ στείλητε ἀντιγεγραμμένον τὸν βίον τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ Θεσσαλονίκης (sic) φυλασσόμενον ἐν χειρογράφῳ τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱ. Μ. τῆς Ἀκύρας. Ὡς μικρὸν δειγμὰ ἐκτιμήσεως ἅμα καὶ εὐγνωμοσύνης δέξασθε τὴν εἰκόνα τὴν παλασιότατην τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἀγίου Δημητρίου τοῦ πολιούχου Θεσσαλονίκης μετὰ τῆς περὶ αὐτῆς ἐκτυπωθείσης ἄρτι προηγουμένης μου. Ἀσπάζομενος τὴν δεξιάν ὑμῶν, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Πέτρος Ν. Παπαγεωργίου.

Θεσσαλονίκη 1893.

Θεσσαλονίκη κ' Μαρτίου 1893.

Σεβαστέ μοι φίλε,

Ὁ βίος τοῦ ὁσίου Δαβὶδ Θεσσαλονίκης ἰξεδύθη πρὸ πέντε ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Rose ἐν Βερολίῳ ἐκ χειρογράφου μοναχικοῦ τότε ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ θεωρουμένου. Ἐγὼ ὀδύνηθεις ἐκ τοῦ συναξαριστοῦ τοῦ Νικοδήμου ἐσκέφθην νὰ γράψω ὑμῖν, καὶ ἡ σκέψις μου ἐστέρθη ὑπὸ λαμπροῦ ἀποτελέσματος, χάρις εἰς τὴν προθυμίαν ὑμῶν. Παρετήρησα διαφορὰς τινὰς καὶ

ἐνιαχοῦ διορθώσεις μου τινὰς, δὲ κατ' εἰκοσίαν ἐξέδωκα ἐν Γερμανίᾳ πρὸ τινος. Ἀλλὰ περὶ τούτων προσεχῶς ἐν ἐκτάσει. Νῦν μεταβαίνω εἰς τὸ χρυσοῦλλον τοῦ Ἰωάννου τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου. Εἶναι πολὺτιμον λόγῳ ἱστορίας καὶ Τοπογραφίας. Ἐπειδὴ δ' ἔχω σκοπὸν νὰ διαπριγματευθῶ περὶ αὐτοῦ δὲ μακρῶν, ἀμυχανῶ εἰς δύο τινὰ ἀ' | πῶς ὑπογέγραπται ὁ Ἰωάννης βρασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ, καθ' ὃν χρόνον ὁ πατὴρ του Μανουὴλ δὲν εἶχεν ἔτι παραλάβει αὐτὸν συνάροντα; πῶς δὲ λέγει ὅτι ἐγένετο κύριος τῆς Θεσσαλονίκης, ἥτις τότε ἀνῆκεν εἰς ἄλλον εἶδον τοῦ Μανουὴλ; β' | πῶς ἀποκαλεῖ ὁ Ἰωάννης τὸν πατέρα Μανουὴλ «μακκρίτην» ζῶντα ἔτι καθ' ὃν χρόνον ἐκδέδοται τὸ χρυσοῦλλον; Ἄνέγνω καὶ ὅσα καλὰ ἐγράψατε περὶ τοῦ Ἀκαθίστου Ἵμνου. Ἐγὼ καὶ ἐγὼ πολλὰς περατηρήσεις ἐξ ἄλλων χειρογράφων. Πολλὰς ὀφείλει ἡ πατρίς μου χάριτας ἐπὶ τῇ ὑφ' ὑμῶν δημοσιεύσει ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς αὐτήν. Lavoremus ἔστω τὸ σύμβολον ἡμῶν ἐν μέσῳ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀνχληγίας καὶ ἀδιαφορίας τοῦ λοιποῦ κόσμου.

Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐκ ψυχῆς

Π. Ν. Παπαγεωργίου.

Τῷ Πανοσιολ. κ. Ἀλεξ. Ε. Λαυριώτῃ.

Λαβὼν ὑπὸ σημείωσιν τὰ ὀνόματα κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς ἀρχιερατείας τῶν ὑποδειχθέντων μοι παρ' αὐτῆς ἱεραρχῶν τοῦ ἁγίου θρόνου Θεσσαλονίκης ἐκφράζω αὐτῇ τὴν βαθεῖαν εὐχαριστίαν μου. . . Ἐπὶ τούτοις εὐχόμενος τῇ πεφλημένῃ μοι Πανοσιολογιότητι τῆς ἵνα εἰς ἔτη πλείστα πανηγυρίζῃ ὑγιῶς καὶ χαρμοσύνως τὰς λαμπροφόρους τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως ἑορτάς, καὶ βεβαιῶν αὐτῇ ὅτι συνεχῶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀληθεῖς ἀναγινώσκων τὰ διάφορα σπουδαῖα δημοτεύματα αὐτῆς ἐπαίνῳ τὴν φιλοπονίαν τῆς.

Ἐν Ἀμισῷ τῇ 7 Ἀπριλίου 1873.

Ὁ Ἄμικεῖας Ἀνθιμος.

Πρὸς τὸν Σεβασμιον κ. Ἀλέξανδρον Ε. Λαυριώτην.

Ἐν Μονάχῳ. 25]9. 92.

Ἐρίτιμε Κύριε.

Κατὰ πολλὰ εὐχαριστῶ τῇ Ὑμ. Σοφολογιότητι διὰ τὴν ἐμὲ λίαν ἐνδιαφέρουσαν εἴδησιν περὶ ἀνευρέσεως νέου Κώδικος τοῦ Ρωμανοῦ μετὰ ἀνυπομονησίας περιμένω τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, καὶ θὰ μὲ ὑποχρεώσῃτε ἀποστέλλοντες ἀντίτυπον τῶν τούσ οἴκους περιεχόντων φύλλων τῆς Ἐκκλ. Ἀλ. Πολὺ πολλοῦ λυποῦμαι ὅτι δὲν μοῦ ἔτυχε νὰ ἐπισκερθῶ τὸ Ἅγιον Ὅρος. Ἐλπίζω ὅμως, Θεοῦ θέλοντος, νὰ τὸ κατορθώσω ἀκόμη.

Ὅλος ὑμέτερος

Κ. Κρουμβάχερ.

Munchen 11 Μαΐου. 94.

Εὐχαριστῶν ὑμῖν πολὺ διὰ τὴν φιλόφροναν ἀποστολὴν τοῦ ἔργου περὶ τῆς «Ἀκαθίστου Ἡμέρας», σὰς παρακαλῶ συνάμα ἵνα μὲ ἀπαξιώσῃτε νὰ μοὶ στείλητε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς Ἐκκλ. Ἀληθ. περιέχων τὴν πραγματείαν σας περὶ τῶν χειρογράφων τοῦ Ρωμανοῦ

Κ. Krumbacher

Ἐν Μονάχῳ 28 Αὐγούστου 94.

Τὸ ἀνέκδοτον καὶ ἄγνωστον ποίημα τοῦ Κωνσταντίνου Ἀσηκρίτου τοῦ Ροδίου πολὺ μὲ ἐνδιαφέρει. Οὐδὲν ἔλαβα ἀκόμη τίποτε ἀπὸ τὴν πόλιν· αἱ πολλὲς μου ἐργασίαι μ' ἐμποδίζαν νὰ Σᾶς ἀπαντήσω ἐγκλίρως συγχαρῆσατέ με.

Ὅλος πρόθυμος

Κ. Krumbacher.

Brestan 15 Februar. 1894.

Τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ μοναχῷ καὶ Μεγάλῳ Χαρτοφύλακι Κυρίου Ἀλεξ. Λαυριώτη χαίρειν Ρίχαρδος ὁ Φοίρστερος.

Σεβασμιώτατε καὶ Ἐρασιμώτατε ἄνερ.

Ὁ τε Dr Otto Kern, ὁ τε φίλος ἡμῶν κοινὸς Μαιουήλ Γεδεών τσαῦτα μοι περὶ τῆς σῆς φιλορροσύνης τε καὶ πολυμαθείας ἔγραψαν, ὥστε εἰς γνῶσιν καὶ φιλίαν σοι ἔλθειν ὡς μάλιστα μ' εὐχέσθαι. Π μπω οὖν ἵνα με γιῶς ἐνίαις ὑπ' ἐμοῦ πρῶτον ἐκδ θείσας μελέτας τοῦ Χοικίου δεόμενός σου εὐμενῶς δέχεσθαι τε καὶ ἀναγνῶναι. Ἐχετε δὲ καὶ ὑμεῖς ἐν τῇ ὑμετέρῃ Λαύρῃ Κώδικα, ὅς ἐνίαις περιέχει λόγους ἐκείνου τοῦ Γαζίου ρήτορος, ὅς νῦν, ὡς ὁ Κέρνιος μοὶ ἔγραφε, ἀριθμὸν ἔχει 123. Ω. Ὁ αὐτὸς ἀντέβιλέ μοι ἓνα λόγον, τὸν ἐπιτάφιον Προκοπίου, καὶ τὴν ἀρχὴν δευτέρου, Ἐγγωμίου Σούμμου, ἀλλ' οὐκ ἔχων τὸν καιρὸν τοῦ εἰς τέλος ἄγειν τὴν ἀντιβολὴν, οὐ τὸ φύλλον 187 τοῦ κώδικος ὑπερῆλθεν. Ἐπειδὴ ὁ Λαυριωτικὸς Κώδικς ἐν ταῖς ἀξιολόγοις ἔστι, εὐχομαι ἀντιβολῆς ὅλου τοῦ λόγου τυχεῖν καὶ οὐχ οἷός τε ὦν αὐτὸς ἔχειν. Δέομαί σου ὡς μάλιστα ἀγάπην ἢ εἰς πάντας γρῆ εἰς ἐμὲ δεῖξεις τὴν ὑπὸ τοῦ Κερνίου ἀρχθεῖσαν ἀντιβολὴν τελειῶν. Οὐποτε τοιαύτης φιλορροσύνης ἐπιλήσομαι, ἀλλὰ παρὰ πᾶσι τοῖς ἡμῶν φιλολόγοις κῆρυξ ἔσομαι. Ὁ κοινὸς ἡμῶν φίλος Γεδεών ἔγραψέ μοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 10]1]94 ἐαυτὸν μὲν πεποιθέναι ἦν γράψω σοι, χαριεῖσθαί σέ μοι ἐκόντα, ἀλλὰ καὶ πρὸς σέ περὶ τούτου τοῦ πράγματος ἐπιστόλιον δώτει, ὑπέσχετο. Εὐδίκμων δ' ἔσομαι ἦν σοὶ ἐν ᾧ τινι ἔχω διακονεῖν με βούλη. Δέχου, φίλτατε ἄνερ, εὐμενῶς τὴν ἐμὴν δέησιν πεποιθῶς ἔχειν ἐν Βρατισλαυίῳ μέγιστον θεραπευτὴν ὃς ἀσπάζεται σε καὶ φιλεῖ καὶ ὑπὸ σου ἀγαπᾶσθαι θέλει.

Ὅλος ὁ Σὸς

Ρίχαρδος Φοίρστηρ.

Διδάκτωρ καὶ Καθηγητὴς τῆς Κλασικῆς Φιλολογίας
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Βρατισλαυίας.

Φιλτάτη ψυχή.

25/4/94.

Οἶαν σοι χάριν ἔχω τοῦ νέου τευχερίου ἧς εἰς ἐμέ διατελεῖς ἔχων εὐνοίας! Ἀπειλήρα γὰρ τὴν τε σὴν φιλτάτην ἐπιστολήν, καὶ τὴν ἀντιβολὴν τοῦ Κώδικος τοῦ Χορικίου, καὶ εὔρον τὸν Λαυριωτικὸν Κώδικα καὶ ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἀγαθὰς ἢ ἐπισήμους παρέχοντα λίξεις διαφόρους. Οὐκ ἀρκεῖ μοι ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ ἐξηγεῖσθαι ὅσων καὶ οἶαν ἐν τῇ καρδίᾳ φέρω χάριν σοι, φίλτατε ἀνερ, ὅς τὸν τοῦ ἀντιβαλεῖν πόνον ὑπέστης καίπερ με ἐκ προσώπου οὔποτε ἰδῶν. Ἐλπίζων σε τὴν τοῦ ἀγίου πάσχα ἑορτὴν γηθοσύνως ἑορτάσαι, ἀσπάζομαι Σε ἐγκαρδίως.

Ὅλος ὁ Σὸς

Richard Foerster.

23 Μαΐου 1894.

Ἐκ νέου μεγίστην σοι χάριν οἶδα τῆς εὐνοίας ἧς πρὸς ἐμέ ἔχων διατελεῖς. Ἀπειλήρα γὰρ τὴν ἀντιβολὴν τῶν φύλων τοῦ Χορικίου ἃ ἐπιμπόμφειν. Οὐκ ἤδειν δὲ τὸν κώδικα 123 Ω καὶ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην δ' ἀλέξιν τοῦ Χορικίου περιέχοντα, διὸ νῦν πέμπω σοι τὸ τοῦ Boissoade φύλλον 203. 4. ὃ περιέχει τὰ τῆς γ' δ' ἀλέξεως τὸ λείπον καὶ τὴν τετάρτην δεόμενός σου ἀντιβαλεῖν καὶ ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ τοσαύτην μοι εὐμένειαν δεικνύεις, ὥστε ὅλον τὸν τοῦ Boissoade τόμον ἀντιβαλεῖν ὑποσχέσθαι, θορακλέον με ποιεῖς, ὥστε μελέτας τινὰς τοῦ Λιβανίου ἃς ὁ Κώδικῃ περιέχει, ἀντιβαλεῖν μοι δέομαι σου, καὶ γὰρ ταύτας ἐκδώσω. Εἰσὶ τινες αἰτιολογούμεναι ἢ Λιβανίου ἢ Χορικίου ὄνυμα ἔχουσαι συγγραφῆς. Ἐάν καὶ ἐν τούτῳ χάρισσασθαί μοι θελήσῃς, οὐκ εἰδήτω, αἶψα τρόπῳ τῆς σῆς ἀγάπης καὶ φιλίας κῆρυξ ἔσομαι πρὸς πάντας τοὺς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν ἀσκοῦντάς τε καὶ τιμῶντας. Ἐρρωσο καὶ τὴν ἀγάπην τῆρε μοι.

Richard Foerster

29 Σεπτεμβρίου 1895.

Φιλτάτη ψυχή. Ποῦ εὔρω λόγους οἱ ἐξηγεῖσθαι δυνήσονται εἰς σοι ἔχω χάριν; Μέγιστον μ' εὐεργέτηκος ἀντιβάλλον εὖς ἐβ' ὑλόμην λόγους τοῦ Λιβανίου πρὸς τὸν ἐν τῇ Λαύξῃ Κώδικα σὺν ἐκείνῃ ἣν ἤδη πρότερον ἐγνωκα ἐπιμελεῖα τε καὶ ἀκρβεῖα. Οὔποτε λήσομαι εὐνοίας τε καὶ ἀγάπης, ἧς παρὰ σοῦ τετύχηκα, καὶ κῆρυξ ἔσομαι ἐν τοῖς προλεγομένοις τῆς ἐκδόσεως πάσης τῆς φιλίας σου πρὸς ἐμέ γενομένης Εὐδαίμων δ' ἔσομαι. ἦν μοι συμβῆ ἀντευεργετῆσαι σε. Εὐδαίμονεστερος ἦν ὁ Θεὸς διδῶ μοί ποτέ σε δρῶν τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἐρρωσο φίλτατε Ἀλέξανδρε, καὶ χαῖρε εἰ δῶς ὅλη τῇ ψυχῇ ἐρῶντα σου, τὸν Σὸν

Richard Foerster

Πολλὰ ἄλλα παραλείπονται.

Ἐν Λευσίῃ 14/6/94.

Αἰδεσιμότητε Κύριε,

Λαβὼν διὰ τοῦ ἱερέως Φιλίππου Μάυερ τὴν κατὰ τὸ χειρόγραφον τῆς περιωνύμου ὑμῶν Βιβλιοθήκης γνομένην ὑφ' ὑμῶν ἀντιβολὴν τῶν Σολομοντείων ψαλμῶν, σπεύδω νὰ ἐκφάσω ὑμῖν ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐθις τὰς ἐμὰς θερμὰς εὐχαριστίας.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Ἰμέτερος

Prof. Dr Oscar von Sebhardt.

Ἐν Σουιδν. ζῶ τῇ α' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, πωγγ'.

Κύριε Εὐνοῦστατε,

Αἰτῶ σε εἰπεῖν μοι ἀκριβῶς εἰ ἔνεστιν ἢ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ ἢ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Κοινοβίου Βατοπεδίου βιβλὸς χειρόγραφος περιέχουσα βιβλίον Ἀνδρονίκου περὶ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν ἀξιόλογον δὲ φαίνεται ὅτι τὸ χειρόγραφον τὸ νῦν ἐν τῇ πόλει Μόσχᾳ τῆς Ρωσσίας ἐπιτηρούμενον ὁ γέγονε μὲν ἐν τῇ 13' ἑκατονταετηρίδι, ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ πα-

λκιού τινος χειρογράφου απογράφεται πρότον εν τῇ Μονῇ τῶν Ἰδίων ἦν. Ἐφρωτο.

B. Ροισενέριος.

Clare College Cambridge England.

Ἐρίτιμε Κύριε.

Ἐδεξάμην μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὰς φιλικὰς ἐπιστολάς Σας. Μηκέτι Σκύλλου περὶ τοῦ χειρογράφου, τὸ ὅπ' ἔν εἶναι, ὡς λέγεις, εὐγνωστον καὶ ὡς νομίζεις τεθηταυρισμένον ἐν τῇ Κοισλινικῇ Βιβλιοθήκῃ. Περιμένω τὴν μέραν ὅτε ἐπιστρέψω εἰς τὴν φίλην ὑμῶν καὶ τιμιωτάτην Μονήν.

I. Ρένδελ Χάρις.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλήν. Φιλολογικὸς Σύλλογος. 1894.

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα ἅς περ ἐπέμψατε τῷ Συλλόγῳ Πραγματείας ὡς καὶ τὰς ἐνδικὰς ἐπιγραφὰς, καὶ ἀποράσαι αὐτοῦ ἐκφράζομεν ὑμῖν εὐχαριστίας, παρκαλοῦντες ἅμα ὅπως μὴ παύσῃτε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς οὕτω σπουδαίαν παρέχοντες συμβολὴν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου σκοπόν.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γ. Γραμματεὺς

A. Μαλιάδης

O. Ἀνδρεάδης

Ἐν Κωνσταντινουπόλει Μ.ῆου 3. 1893.

Τὴν περὶ τῆς Σχολῆς τῆς Σκοπέλου διακοίνωσιν ὑμῶν ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ΣΚΘ' Συνεδριάσει, θέλετε δ' ἰδέσθαι διὰ τοῦ Νεολόγου τὰ κατ' αὐτὴν γενόμενα στηλογραφήματα, ὧν ἕνεκα καὶ θέλετε εὐχαριστηθῆ, μισθὸν ἀρετῆς καὶ φιλοπονίας ἀποφερόμενος. Μ' ἐρωτᾶτε περὶ τοῦ Πατριάρχου Μητροφάνους τοῦ ἀπὸ Βουλγάρων πόθεν δῆλον ὅτι Λαυρίτης — καθ' ὑμᾶς ὡς ἄλλοτ' ἐλέγετέ μοι κατὰ τὸ παλαιολαυρίτης — ἦν ὁ ἀνήρ. Μάρτυς ἀξιοπίστος πρέχεται Δωρόθεος ὁ Μονεμβασίας, ὅστις ἐν τῷ λιμπρῷ αὐτοῦ χρονογράφῳ ἀφηγούμενος τὰ μετὰ τὸν Πατριάρχην Παχώμιον τὸν ἀπὸ Ζιχνῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γενόμενα μακρὸν καὶ πεπληροφορημένον ποιεῖται λόγον

περὶ τοῦ Μητροφάνους. Τὸ μέγα τοῦτο κεφάλαιον μεταγράψας καὶ ὁ κ. Σάβθας ἐξέδωκεν ἐν Βιογραφικῷ Σχεδιάσματι περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Β'. Μοὶ γράφετε περὶ τῶν Κανόνων κατὰ Λατίνων. Ἐγὼ ἐξέδωκα τὸν τοῦ Μιτθαίου Μυρέων ὡς εὔρον ἐν χειρογράφῳ τοῦ Φρηντζῆ καὶ ἐν ἀγιοταριτικῷ. Γινώσκω δὲ ὅτι καὶ Γεώργιος ὁ Τραπεζούντιος ὁ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 14 ἑκατονταετηρίδος ἀκμάσας διδάσκαλος ἐποίησε καὶ οὗτος Κανόνα, περὶ οὗ σημείωσιν μόνην ἄνευ τοῦ Κανόνος εὕρισκω ἐν χειρογράφῳ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀθήνησι Βουλῆς. Προσοχὴ διὰ τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἀκαθίστου, καὶ τῶν ὑμνων τοῦ Ρωμανοῦ, οὗτινος ἴσως ἔργον ἐστὶν ὁ ἀκάθιστος, ὃν ἐν τούτοις ἀρχαιότερον νομίζω. Ἄλλ' εἰσέτι καθυστερεῖτε τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἐταιρείας περὶ συμπληρώσεως τῶν ἐγγράφων πληροφοριῶν περὶ τῆς Μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τοῦ Περδικάρη, καὶ συλλογῆς πάντων τῶν χρυσοβούλλων ἢ βασιλογράφων ἢ πατριαρχικῶν γραμμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς Ἐκκλησίας καὶ Μονὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει κειμένας.

Πράξατε τοιοῦτοτρόπως ἵνα διανοιζήτε νέους ὀρίζοντας εἰς τὰς ἐρεῦνας τῆς ἐταιρείας εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Βυζαντιδὸς Τυπογραφίας. Ἐπίσης μὴ ὀκνήτε πάντοτε κατὰ τὰς ἐρεῦνας ὑμῶν ἐν ταῖς χειρογράφοις νὰ ζητῆτε καὶ προσθήκας εἰς τοὺς ἀτελεῖς μου «Πατριαρχικοὺς Πίνακας», ἧτοι χρονολογικὰς ἢ βιογραφικὰς σημειώσεις. Ἴσως ἀνατρέψωμεν καὶ ἑτέραν τινα χρονολογίαν, ἴσως ἀναστήσωμεν ἐκ λήθης ἢ θανάτου Πατριάρχην τινα, δις θνήσκοντα, μῆτε τῇ ἀμαρτίᾳ θανόντα, καθὰ μὴ ἄπαξ ἀποθανόντα κατὰ τὸ γνωστόν.

Ἄσπασόν με τὸν Χρυσόστομον καὶ συστήσατε νὰ πέμψῃ τι τῇ ἐταιρίᾳ ἐκ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Πρωτάτου ἔσται δὲ δόξα τῆς Μονῆς ὑμῶν ἂν λεχθῆ ὅτι Λαυριώται καλόγηροι ἀνακαμινεύουσι τὸ μέγα μετακλεῖον τῆς παρελθούσης Ἐθνικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως, ὑπόδειγμα τοῖς λοιποῖς γενόμενοι. Τί δὲ ζητεῖτε παρ' ἐμοῦ; συνδρομὴν ἠθικὴν; Ἐχετε πάσαν τὴν ἐρικτὴν ἐμοί. Ἄλλ' ἡμεῖς, ἕως τὸ φῶς τῆς ζωῆς καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ καθήκοντος ἔχωμεν, ἀλλ' ἡμεῖς, δέον εἰπεῖν, ἀνάγκη νὰ ἐργασθῶμεν ἵνα μὴ σκοτία καταλάβῃ ἡ-

μάς. Τὸ διελεῖν τὴν ἐνταῦθα ζωὴν κωνύμως καὶ θανεῖν ἐστὶ διπλοῦς θάνατος, οὐδεμίαν προσδεχόμενος ἀνάστασιν. Εἰμί.

Πρόθυμος δοῦλος τοῖς προθύμοις φίλοις

Μ. Γεδεών.

Εὐχομαι φιλικῶς ὅπως ἐπὶ μάλιστα ζῆτε πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου ὄρους Ἄθω, οὗ τὴν ὑπερξίν ὁ λόγιος κόσμος αἰσθάνεται ἐκ τῶν ἐπωφελῶν τῷ Γένει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ μελετῶν Σας, ἧς συχνάκις ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν ἐγγύριον τύπον.

Κωνσταντινούπολις 1893.

Γ. Ι. Παπαδόπουλος.

Ἀριθ. Πρωτ. 2697.

Ὁσιολογιώτατοι Πατέρες τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Ἱερᾶς ἡμετέρας πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας, ὃ τε προηγούμενος κύριος Κοσμάς, ὁ προϊστάμενος κύριος Ἀλέξανδρος καὶ ὁ προηγούμενος κύριος Χρυσόστομος, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Μικρὸν πρὸ τῆς παρικήσεως τοῦ Παναγιωτάτου προκλήτου ἡμῶν ἀνεγνώσθη ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἡ ἀπὸ κθ. τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ παρελθυθόου εἰς τοὺς ἀπάντησις τῆς ὑμῶν ὀσιολογιότητος, δι' ἧς φιλοτίμως δηλοῦντες ὅτι ἀποδέχεσθε τὴν ἀντιθετασὶν ὑμῖν ὑπὸ τῆς Μητρὸς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐντολὴν, τοῦ ἐργασθῆναι ἀπὸ κοινοῦ πρὸς ἀναθεώρησιν, ἀντιπαραβολὴν καὶ διόρθωσιν τοῦ κειμένου τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ὑποβάλλετε σέψεις τινὰς, ἴθ' ἧς καὶ μόνας, ὡς λέγετε, δύνασθε ἀπαρξασθαι τοῦ ἔργου· αὐταὶ δ' εἰσὶ κριτικῶς πρῶτον μὲν ὅτι ἕνεκα τῶν ἐκτιθεμένων δυσχερειῶν τῆς μετ' ἀδελφῶν ἄλλων Μονῶν συνεργασίας προτιμᾶτε ἀναλαβεῖν ὅλον τὸ βῆρος τῆς προκειμένης ἐντολῆς ὑμεῖς, καὶ δεύτερον ὅτι χρῆζετε ἀκριβεστέρου καθορισμοῦ τοῦ εἶδους τῆς ἐκπονηθησο-

μένης ἐργασίας. Ἡμεῖς, ἀναλαβόντες πρὸ μικροῦ τὴν εὐδοκίαν Θεοῦ ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ὑψηλὴν διακονίαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς Ἀποστολικῆς ταύτης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ θερμότητος ἐπίσης, ὡς καὶ ὁ Παναγιώτατος προκατόχος ἡμῶν ζέσεως, ἐπιποθοῦμεν ἰδεῖν νέαν ἀνακεκαθαρμένην ἔκδοσιν πασῶν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, αἵπερ εἰσὶν, ὡς γνωστὸν, ἔργα ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἀνδρῶν, ψυχοτερπῆ καὶ καλλιτεχνήματα χριστιανικῆς ἐμπνεύσεως ὅλα ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις, ὃ δὲ πόθος ἡμῶν οὗτος παλαιὸς ἐστὶν ὅσον καὶ ἡ πρὸς τὰ προγονικὰ ταῦτα κειμήλια εὐλάβεια καὶ ἐξοικείωσις ἡμῶν. Διὰ τοῦτο ὑπερβαλλόντως χαίρομεν βλέποντες ὅτι ἄνδρες ζηλωταὶ τῶν πατρῶων θησαυρῶν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐπρεπειᾶς οἱοί ὑμεῖς οἱ τὴν τριμελῆ ταύτην ἐπιτροπὴν ἀπαρτίζοντες προθύμως ἀνελάβετε ἐπιληφθῆναι τοῦ σοβαροῦ καὶ κοπιωδεστάτου τούτου ἔργου, νέον τεκμήριον παρεχόμενοι τοῦ κοινωφελοῦς ὑμῶν ζήλου καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν θεόφρονος ὑμῶν στοργῆς. Ἐπιθυμοῦντες τοίνυν διακαῶς ἵνα ἡ ἐργασία αὕτη ὄντως πραγματοποιηθῇ, προαχόμεθα ἀνακοινώσασθαι τῇ ὑμῶν ὀσιολογιότητι ὅτι τῶν σκέψεων ὑμῶν ἐγκριθεῖσων Συνοδικῶς, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ προκειμένη μελέτη ἀνατεθῇ ὑμῖν μόνοις ὡς ἀρμοδιοῖς καὶ ἐπαρκέσι, περιορισθῇ δὲ τό γε νῦν εἰς μόνα τὰ Μηνιαῖα, ὧν ἡ ἐπεξεργασία δεόν ἵνα γένηται ὡς διατυπῶνται ἐν τῷ τελευταίῳ μέρει τοῦ ἀπαντητικοῦ ὑμῶν γράμματος καὶ ὡς ὑπεδεικνύετο ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ Πατριαρχικῇ ἐπιστολῇ, ἧτοι διὰ τῆς διορθώσεως τῶν τυπογραφικῶν παροραμάτων καὶ πάσης δι' οἰονδήτινα λόγον εἰς τὰ βιβλία ταῦτα παρεισφρησάσης παραλλαγῆς ἢ διαφθορᾶς, τηρουμένης τῆς ἐν γένει αὐτῶν διατάξεως καὶ ὕλης, ὡς αἰ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ καιροὺς θεραπευόμεναι ἀνάγκαι καθιέρωσαν. Ἴνα δ' ἔχητε ἔτι μᾶλλον προθύμους πάσας τὰς αὐτόθι εὐχαεῖς Μονὰς εἰς παροχήν τῶν ἐν αὐταῖς ἀποκειμένων ἀρχαίων χειρογράφων πρὸς μελέτην καὶ παραβολὴν, ἀπελύσαμεν, Συνοδικῆ διαγνώμῃ, Πατριαρχικὴν ἐγκύκλιον, ἧς τὰ ἀντίτυπα δι' ἐκάστην Μονὴν διεβιβάσαμεν πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα μετ' ἰδίας ἡμῶν πρὸς ταύτην ἐπιστολῆς. Ἐπὶ τούτοις δὲ δικαίοις ἐπαίνοις καὶ

εὐλογίαις ἐπιστέφοντες τὸν φιλόθεον ζῆλον καὶ τὴν ἀξιάγαστον ὑμῶν προθυμίαν, καὶ προσεχῆ ἐλπίζοντες τὴν ἐπ' αἰσίοις ἔναρξιν τῆς ἐν λόγῳ ἐργασίας, αἰτούμεθα ὑμῖν τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν χάριν σὺν τῷ ἀπείρῳ ἔλεει τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

αὐτῷ Ἰουνίου ιγ.

Κωνσταντῖνος

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Καὶ πλεῖστοι ἄλλαι σεβασμίῳν προσώπων, Λογίων, Καθηγητῶν, αἵτινες παραλείπονται ἐκ μετριοφροσύνης.

SISMANOGLIO
MEGARD